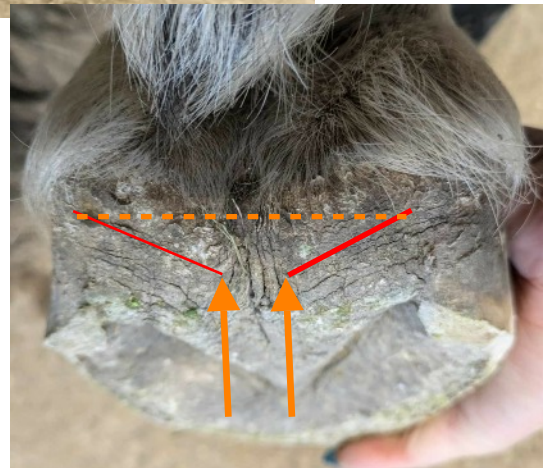

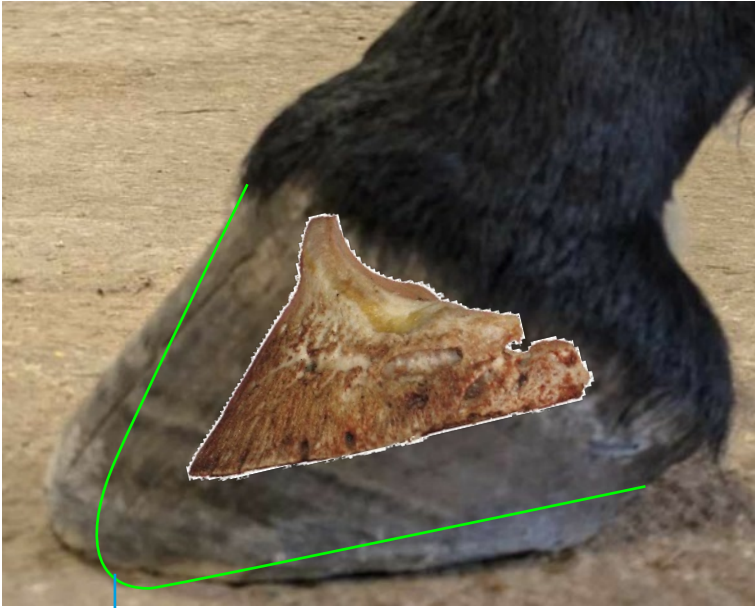
429-HB-0721

De gröna strecken ovan visar hur trakterna successivt ska sänkas så att det då ökande trycket (orange pil) på strålen trycker tillbaka upp ballarnas mittre del så att elastiska putan kan vidga sig som den ska vid belastning och bredda hoven så att hovmekanismen börjar fungera på riktigt.

429-VB-0721

Här är det svårt att se tillväxtvinkeln så hovbenet är bara placerat efter kronranden men det blir inte lika exakt om man bara har en sak att jämföra med.

Vi ser dock att tån nog är lite för lång och trakten lite för hög.

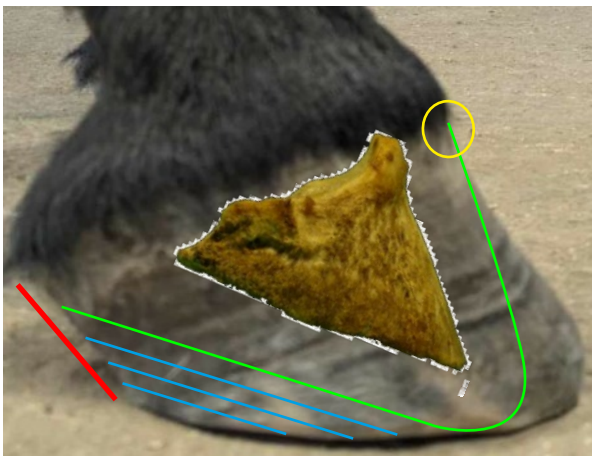

429-VF-0721

Krackeleringarna (småsprickorna) inom det blåmarkerade området visar att det finns död sula kvar som fyller upp hovens skålform och lurar dig att tro att trakterna inte är så höga som de egentligen är.

Orange markering visar en bit av ett gammalt trakstöd som nu är klart att verkas ner till sulnivå.

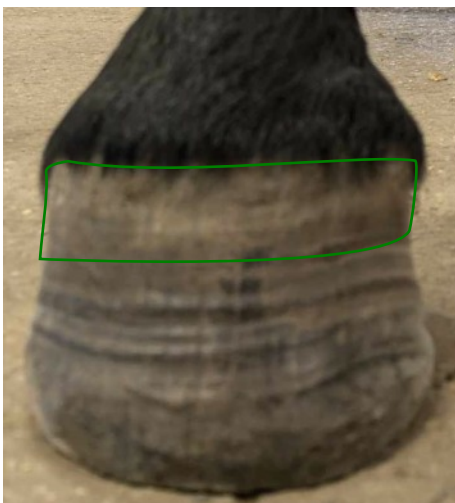
Både tillväxtvinkeln (gul cirkel) och kronrandens vinkel säger att trakterna fortfarande är alldeles för höga (som röda strecket visar).

Det är viktigt att bara sänka trakterna (blå markering) och inte vinkla om hela sulan för det saknas lite sulmaterial framför strålspetsen (röd markering) så där är det verkningsförbud. Att detta gör att hovens nederkant, sedd från sidan, inte blir ett rakt streck spelar ingen roll på en barfotahäst under rehabilitering.

Traktsänkningen bör ske långsamt eftersom vart efter strålen får bära med vikt ska den trycka upp mitt-delen mellan ballarna och om det sker för fort kan detta skapa smärta.

Trakterna ska alltså sänkas med 1mm/dag men eftersom de hela tiden växer så ska du verka bort 2mm/dag. Om hästen visar ömhet får du hoppa över traktsänkningen någon dag.

Att hovkapselns övre 3-4cm är slätare och brantare än den nedre delen säger att vi är på rätt väg och att hästen mår bättre men också att det är lång väg kvar innan hoven är helt fin.